

بررسی آزمایشگاهی ریزنشت Proroot و One coat bond، Root MTA در ترمیم پروفوریشن‌های فورکا

دکتر مریم بیدار^{*}، دکتر رضا دیسفانی^۱، دکتر مریم قره چاهی^۲، دکتر ربابه طباطبایی^۳

چکیده

مقدمه: پروفوراسیون فورکا یکی از حوادث شایع حین درمان اندودنتیک می‌باشد. پیش آگهی درمان پروفوریشن‌های فورکا به عوامل متعددی بستگی دارد. از جمله این عوامل می‌توان به قابلیت سیل کنندگی ماده و تطابق بافتی آن اشاره کرد. تاکنون مواد مختلفی جهت ترمیم این گونه پروفوریشن‌ها ارایه شده است. از جمله این مواد MTA است، که مطالعات انجام شده همگی حاکی از خواص مطلوب و استفاده موفق از آن در ترمیم پروفوریشن فورکیشن می‌باشد. به دلیل قیمت زیاد MTA ساخت آمریکا و در دسترس نبودن آن برای همه دندانپزشکان، برآن شدیم تا میزان میکرولیکیج MTA ساخت ایران را در ترمیم پروفوراسیون‌های فورکا مورد بررسی قرار دهیم.

مواد و روش‌ها: در این پژوهش آزمایشگاهی، قابلیت سیل کنندگی Root MTA (ایران- SDS) و One coat bond (آمریکا- Densply Aristalloy) و آمالگام (انگلیس- SPI) و Proroot MTA (آلمان- Colten) در چهار گروه آزمایشی که هر گروه شامل ۱۵ دندان مولر کشیده شده انسانی بود، مورد بررسی و مقایسه قرار گرفت. دو گروه کنترل مثبت و منفی شش تایی نیز در نظر گرفته شد. بدین ترتیب که پس از تهیه اکسیس در ناحیه فورکیشن هر دندان، پروفوراسیونی به قطر ۱ میلی متر ایجاد شد و سپس ناحیه پروفوره توسط مواد مذکور سیل گردید و تاج دندان‌ها نیز با آمالگام ترمیم شد. پس از انجام مراحل نفوذ رنگ و تهیه برش طولی مزیودیستالی از دندان‌ها، میزان نفوذ رنگ در نمونه‌ها با استفاده از استریو میکروسکوپ با بزرگنمایی ۱۶ اندازه‌گیری شد. داده‌ها با استفاده از آزمون واریانس یک طرفه و چند دامنه‌ای دانکن بررسی شد.

یافته‌ها: یافته‌ها و داده‌های آماری نشان داد که قابلیت سیل کنندگی Root MTA از نظر آماری تفاوت معناداری را با دو گروه آزمایشی One coat bond و Proroot MTA نشان نمی‌دهد ($p < 0.05$; $p = 0.314$ - $p = 0.89$). اما از نظر آماری تفاوت معناداری با آمالگام وجود داشت ($p = 0.000$).

نتیجه‌گیری: بنابراین MTA ساخت ایران از نظر قابلیت سیل کنندگی ممکن است جایگزین قابل قبولی برای Proroot MTA باشد.

کلید واژه‌ها: پروفوریشن فورکا، ریزنشت، Proroot MTA، Root MTA، One coat bond

* دانشیار، گروه اندودنتیکس، دانشکده دندانپزشکی، رئیس مرکز تحقیقات دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد
bidarm@mums.ac.ir

۱: استادیار، گروه اندودنتیکس، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد.

۲: دستیار تخصصی اندودنتیکس، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد

۳: دندانپزشک

این مقاله در تاریخ ۸۶/۲/۴ به دفتر مجله رسیده، در تاریخ ۸۶/۲/۲۶ اصلاح شده و در تاریخ ۸۶/۳/۸ تأیید گردیده است.

مجله دانشکده دندانپزشکی اصفهان
۷۶: ۳(۲): ۷۶-۸۱

مقدمه

سман نتوانستند سیل fluid-tight ایجاد کنند[۱۳]. Hashem و همکاران، MTA- Angelus Pro Root و IRM را با یا بدون ماتریکس داخلی در ترمیم پروفوریشن‌های وسیع به روش دای لیکیج بررسی کردند. Proroot MTA با یا بدون MTA- Angles با ماتریکس داخلی، کمترین لیکیج را داشتند. IRM با ماتریکس داخلی و MTA- Anglus بدون ماتریکس داخلی، در مرتبه دوم قرار گرفتند و IRM بدون ماتریکس داخلی بیشترین لیکیج رانشان داد[۱۴]. Hamad و همکاران با استفاده از روش نفوذ رنگ نشان دادند که بین ریزنشت MTA سفید و خاکستری هنگام استفاده در ترمیم پروفوریشن‌های فور کا تفاوت آماری معناداری وجود ندارد[۱۵]. Ferris و همکاران نیز در بررسی لیکیج MTA سفید و خاکستری در ترمیم پروفوریشن‌های فور کا با استفاده از Weldon روش لیکیج میکروبیال به همین نتیجه رسیدند[۱۶]. روشن اینکه میکروبیال به این روش میتواند ایجاد کند.

و همکاران، توانایی سیل MTA و Super- EBA را به عنوان ماده ترمیمی پروفوریشن فور کا بررسی کردند و نشان دادند که هرچند هر دو ماده به خوبی ناحیه را سیل کردند، اما کاربرد آسانتر از Super EBA MTA میباشد[۱۷].

با عنایت به ساخت MTA ایرانی (Root MTA) و این که با تولید این ماده در داخل کشور، دندانپزشکان با سهولت بیشتر و هزینه خیلی کمتری میتوانند از این ماده استفاده کنند، هدف این پژوهش مقایسه قابلیت سیل کنندگی Root MTA با سه ماده دیگر شامل Proroot MTA، One coat bond و آمالگام در ترمیم پروفوراسیون فور کا میباشد.

مواد و روش‌ها

در این پژوهش، تعداد ۷۲ عدد دندان مولر کشیده شده انسان انتخاب شد. جهت اطمینان از سلامت ناحیه کف پالپ چمبر و عدم پوسیدگی و یا مشکلات دیگر در این ناحیه، از دندان‌ها رادیوگرافی تهیه گردید. سپس حفره دسترسی مناسب در تمام دندان‌ها تهیه شد و کانال‌های ریشه با فایل‌های شماره ۲۰، ۱۵ و ۲۵ آماده سازی شدند و سپس مدخل کانال‌ها به وسیله آمالگام سیل شدند. در مرحله بعد، توسط فرز روند الماسی توربین،

پروفوریشن‌های ریشه یکی از عوامل اصلی شکست درمان‌های اندودنتیک میباشد[۱] و در حدود ۵٪ عدم موفقیت‌های درمان ریشه را شامل می‌شود، که بخشی از آن‌ها ناحیه فورکیشن دندان‌های چند ریشه را درگیر می‌کند[۲]. پروفوراسیون فور کا موجب بازشدن کف پالپ چمبر به فضای لیگامان پریودنتال می‌شود و به دلیل نزدیکی محل آن به تاج دندان، احتمال ایجاد و تداوم نشت از ترمیم تاج به این فضای زیاد است[۳].

تشخیص و درمان فوری پروفوریشن‌ها، پیش آگهی بهتری برای آن‌ها به دنبال دارد. seltzer و همکاران (۱۹۷۰) در بررسی بر روی دندان‌های میمون نشان دادند که در پروفوریشن‌های ناحیه فور کا همیشه صدمه به پریودنشیوم اتفاق میافتد، اما زمانی که پروفوریشن به سرعت مهر و موم گردد صدمه به حداقل میزان خود می‌رسد[۴]. موفقیت در ترمیم پروفوریشن‌ها به ایجاد سیل مناسب و بازسازی الیاف پریودنتال بستگی دارد[۶ و ۵].

انتخاب نوع ماده ترمیمی عامل مهم دیگری در پیش آگهی درمان پروفوریشن‌ها میباشد. میزان سازگاری نسجی و قدرت سیل کنندگی ماده ترمیمی دو فاکتور مهم تاثیرگذار میباشند. سیل کنندگی ماده ترمیمی و همکاران، پیش آگهی خوب ترمیم ناحیه پروفوره را به قابلیت سیل ضایعه توسط ماده ترمیمی مربوط دانستند[۷]. بهترین ماده جهت مهر و موم کردن پروفوریشن‌ها ماده‌ای است که غیرتوکسیک، غیرقابل جذب و باکتریواستاتیک باشد و بتواند سیل محکمی ایجاد کند[۵]. مواد مختلفی از قبیل Cavit، Sman Super- EBA، تری کلسیم فسفات، کلسیم هیدروکساید، Freeze گوتاپرکا، کلاس آینومر، هیدروکسی آپاتیت، Pitt Ford MTA و dried bone Plaster of paris پروفوریشن‌ها به کار رفته‌اند[۸-۱۱]. از این بین، MTA دارای قدرت سیل کنندگی و سازگاری نسجی مناسب میباشد[۱۲].

Pitt Ford و همکاران، در درمان پروفوریشن پرمولرهای مندیبل سگ با MTA نتایج بهتری در مقایسه با آمالگام بدست آورده‌اند[۶]. De-deus و همکاران، نشان دادند که توانایی سیل MTA Bio و Angelus- MTA Portland در ترمیم سمان پروفوریشن‌های ناحیه فور کا یکسان است و هیچ کدام از این سه

رطوبت ۱۰۰٪ قرار داده شدند. سپس از انکوباتور خارج شدند و پس از خشک کردن دندان‌ها و برداشتن ماتریکس پوتی از اطراف آن‌ها، تمامی سطح دندان‌ها بجز ۲ میلی متری اطراف ناحیه پروفوره توسط دو لایه لاک ناخن و یک لایه موم چسب مذاب پوشانده شد. سپس در هر لوله آزمایش، سه عدد دندان قرار داده شد و ۸ میلی لیتر جوهر مشکی توسط سرنگ به آن اضافه شد به صورتی که کاملاً دندان‌ها را فرا گرفت. سپس سانتریفیوژ شدند. سپس دندان‌ها از لوله آزمایش خارج شدند و درون جوهر به صورت غیرفعال به مدت ۷۲ ساعت قرار گرفتند. بعد از آن به مدت ۱۵ دقیقه در آب جاری شسته شدند و موم چسب و لاک ناخن با استفاده از تیغ بیستوری از روی دندان‌ها پاک شد.

به منظور بررسی دقیق‌تر، در این مرحله یک یا دو ریشه از هر دندان قطع شده، دندان از محل ناحیه پروفوره به صورت طولی توسط دیسک به صورت مزیودیستالی برش زده می‌شد. سپس یکی از دو نیمه انتخاب و توسط استریومیکروسکوپ بررسی می‌شد. به این ترتیب که دو نفر به صورت جداگانه میزان نفوذ رنگ بر حسب میلی متر را از قسمت خارجی ناحیه پروفوره به طرف داخل با درشت نمایی ۱۶ ارزیابی می‌کردند و میانگین حاصله ثبت می‌شد. برای مقایسه چهار گروه موجود نظر، از آزمون مقایسه میانگین‌ها استفاده شد. در این آزمون از تحلیل واریانس یک طرفه استفاده شد. برای مقایسه میزان میانگین نفوذ رنگ در هر دو گروه به طور جداگانه و مشخص کردن این که بین کدام دو گروه تفاوت آماری معناداری وجود دارد، از آزمون چند دامنه‌ای دانکن استفاده شد.

یافته‌ها

پس از بررسی با استریومیکروسکوپ، میانگین نفوذ رنگ در گروه‌های ۱، ۲، ۳ و ۴ به ترتیب ۱/۸۷، ۱/۹۸، ۱/۷۷ و ۵/۷۶ میلی متر به دست آمد (نمودار ۱). بیشترین میانگین نفوذ رنگ در گروه کنترل ثابت بود که نفوذ کامل رنگ مشاهده شد. از سوی دیگر، در گروه کنترل منفی هیچ نفوذ رنگی وجود نداشت. میانگین میزان نفوذ رنگ در گروه سوم به طور معناداری نسبت

پروفوریشنی به قطر ۱ میلی متر در ناحیه فورکیشن دندان‌های مذکور ایجاد شد. سپس به منظور ساپورت در برابر فشارهای متراکم کردن ماده ترمیمی در ناحیه پروفوریشن، با استفاده از ماده قالبگیری Rapid با قوام پوتی، ماتریکسی در اطراف دندان‌ها ایجاد شد. سپس دندان‌ها به طور تصادفی به چهار گروه آزمایشی ۱۵ تایی و دو گروه کنترل ثابت و منفی شش تایی تقسیم شدند.

گروه اول: ناحیه پروفوره توسط Proroot MTA طبق دستور کارخانه سازنده ترمیم شد. سپس یک قطعه پنبه مرتبط در مجاورت MTA قرار گرفته، دندان توسط cavit پانسمان شد. این دندان‌ها به مدت ۷۲ ساعت در انکوباتور با حرارت ۳۷ درجه و رطوبت ۱۰۰٪ قرار گرفتند. پس از شدن set MTA، پانسمان cavit برداشته شد. بعد از خارج کردن پنبه مرتبط، تاج دندان‌ها به وسیله آمالگام Cinalux (شهید فقیهی - تهران - ایران) ترمیم شد.

گروه دوم: ناحیه پروفوره توسط ماده Root MTA ترمیم گردید. همه مراحل ترمیم همانند گروه انجام شد.

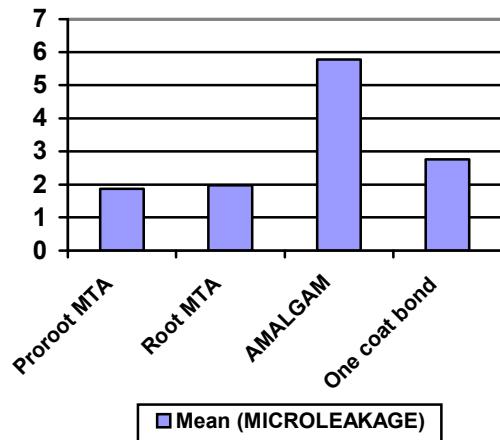
گروه سوم: ناحیه پروفوره به وسیله آمالگام Aristalloy ساخت کشور انگلستان ترمیم شد. تاج دندان در این گروه توسط همین نوع آمالگام ترمیم شد.

گروه چهارم: ناحیه پروفوره به وسیله ماده ترمیمی لایت کیور One coat bond ترمیم شد. ناحیه پروفوره به وسیله اسید Total Etch به مدت ۲۰ ثانیه اچ شد و پس از استقرار One coat bond در محل، به مدت ۴۰ ثانیه از بالای حفره دستری نور تابیده شد و حفره دستری در این گروه توسط آمالگام Cinalux (شهید فقیهی - تهران - ایران) ترمیم شد.

گروه پنجم: در ۶ دندان پروفوراسیون ایجاد شد ولی سیل نگردید (کنترل ثابت).

گروه ششم: ۶ دندان به عنوان کنترل منفی در نظر گرفته شد و پروفوراسیون در آن‌ها ایجاد نگردید.

بعد از انجام مراحل کار در گروه‌های چهارگانه، دندان‌ها به مدت ۷۲ ساعت در انکوباتور در حرارت ۳۷ درجه سانتی گراد و

Proroot MTA = 1.87 mm Sd = 2.47

Root MTA = 1.98 mm Sd = 1.6

Sd = 1.79 Amalgam = 5.77 mm

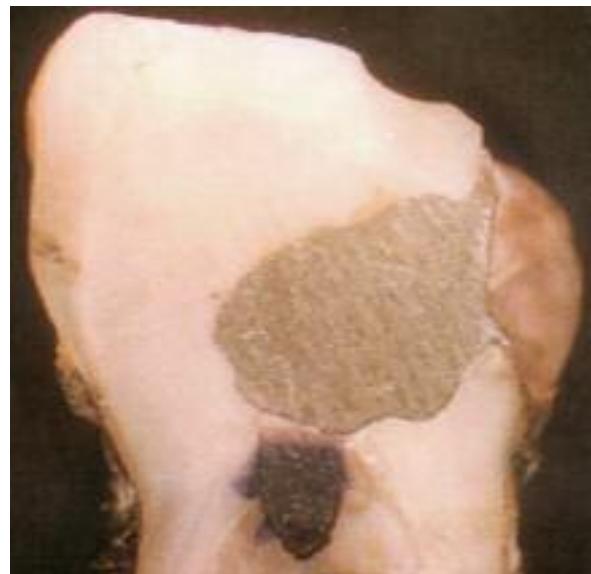
Sd = 2.47 One coat bond = 2.76 mm

نمودار ۱: مقایسه میانگین میزان ریزنشت در چهار گروه آزمایشی

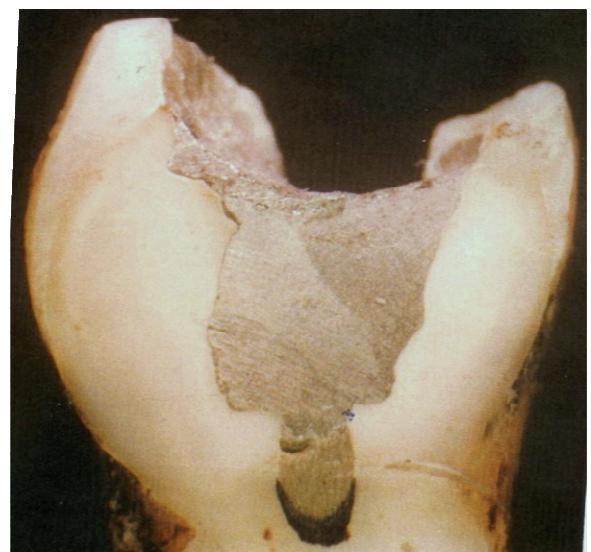
بحث

پرفوریشن ناحیه فور کا یکی از حوادث شایع حین درمان اندودنتیکس می‌باشد. پیش آگهی درمان این مشکل به عوامل متعددی بستگی دارد. از این عوامل می‌توان به خواص ماده ترمیمی از جمله قابلیت سیل کنندگی ماده و تطابق بافتی آن اشاره کرد. مواد مختلفی تاکنون جهت ترمیم این گونه پرفوریشن‌ها ارایه شده است که MTA یکی از آن‌ها می‌باشد. قابلیت سیل MTA در پژوهش‌های نفوذ رنگ و باکتری بهتر از آمالگام و معادل یا بهتر از Super EBA بوده است [۲۱-۲۱]. Lee و همکاران قابلیت سیل کنندگی MTA را با آمالگام و IRM در پرفوریشن‌های طرفی ریشه مورد بررسی قرار دادند و نتایج نشان داد که MTA به طور معناداری ریزنشت کمتری نسبت به IRM و آمالگام داشت [۲۲]. Nakata و همکاران نشان دادند که MTA در جلوگیری از ریزنشت فوزوباکتریوم نوکلئوتوم بهتر از آمالگام عمل می‌کند [۲۳]. Luketic و همکاران لیکیچ میکروبیال MTA و آمالگام بدون روی را به عنوان ماده پرکننده انتهای ریشه بررسی کردند و نتیجه گرفتند که MTA به طور چشمگیری توانایی سیل بهتری

به گروه‌های اول، دوم و چهارم بیشتر بود (p value = ۰/۸۹). میانگین نفوذ رنگ در Proroot MTA و Root MTA از لحاظ آماری تفاوت معناداری نداشت (p value = ۰/۳۳۴). تصاویر ۱ و ۲ نفوذ رنگ در این دو گروه را نشان می‌دهند. تفاوت نفوذ رنگ در Proroot MTA و One coat bond نیز معنادار نبود (p value = ۰/۳۱۴). میزان نفوذ رنگ نشان ندادند (p value = ۰/۰۰۱).

تصویر ۱: نفوذ رنگ در گروه Root MTA

تصویر ۲: نفوذ رنگ در گروه Proroot MTA

اج کردن ناحیه پروفوراسیون، امکان استفاده از این ماده در شرایط
بالینی مورد سؤال می باشد.

لیاف و همکاران پژوهشی انجام دادند که یافته‌های آن بر خلاف یافته‌های پژوهش حاضر بود. در پژوهش آن‌ها، ریزنشت Root MTA و Proroot MTA مولرهای انسان توسط روش نفوذ رنگ بررسی شد. میزان ریزنشت Root MTA به طور معناداری بیشتر از Proroot بود. آن‌ها گزارش کردند که پس از برش زدن نمونه‌ها MTA به نظر می‌رسید که Root MTA به طور یکنواخت متراکم نشده بود. وضعیت و شکل این توده تحت تاثیر اندازه ذرات پودر، نسبت پودر به آب و حرارت و هوای محبوس در توده است. با توجه به این که عمل متراکم کردن هر دو نوع MTA توسط یک نفر و در شرایط استاندارد مشابه انجام گرفته بود، آن‌ها نتیجه گرفتند که علت متراکم نشدن مناسب Root MTA مربوط به اندازه کریستال‌های آن است و پیشنهاد کردند که ممکن است با آسیاب کردن مجدد آن بتوان به توده یکنواخت با توانایی مهر و مو مهتر دست پیدا کرد.^[۲۸]

با توجه به پژوهش‌های ذکر شده، MTA ماده مناسبی جهت ترمیم پرفوریشن می‌باشد. طبق یافته‌های پژوهش حاضر، One coat Root MTA از نظر سیل کنندگی در مقایسه با Proroot MTA تفاوت معناداری را نشان نداد (p < 0.014) و bond value به ترتیب ۰/۱۹ و ۰/۳۱۴، ولی تفاوت بین این ماده و آمالگام معنادار بود ($p = 0.000$). بنابراین می‌تواند جایگین مناسبی برای آمالگام در ترمیم پرفوراسیون فور کا باشد.

نتیجہ گیری

در مجموع با توجه به پژوهش‌های انجام شده، یافته‌های پژوهش حاضر، کاربرد مشکل One coat bond در ناحیه پروریشن فور کا و همچنین بالا بودن قیمت Proroot MTA، ممکن است Root MTA جایگزین مناسبی برای MTA جهت ترمیم پروریشن ناحیه فور کا باشد. هرچند برای استفاده کلینیکی باید مطالعات وسیع تری صورت گیرد.

نسبت به آمالگام دارد [۲۴]. این سه پژوهش، یافته‌های پژوهش حاضر مبنی بر بیشتر بودن توانایی سیل کنندگی MTA نسبت به آمالگام را تایید می‌کنند. ولی نتایج پژوهش Skoner و همکاران بر خلاف پژوهش حاضر بود. آن‌ها توانایی سیل کنندگی آمالگام Ceristore (نوعی کامپاریت) را به عنوان ماده پرکننده انتهای ریشه بررسی کردند و تفاوت قابل ملاحظه‌ای بین سه گروه مشاهده نکردند [۲۵].

پژوهش‌های دیگری با نتایج متضاد در مورد نوع آمالگام و قدرت سیل کنندگی در حضور یا عدم حضور رطوبت یا خون در دسترس است. آمالگام قادر به ایجاد سیل مناسب در حفرات انتهای ریشه نیست، اما ترکیبات مختلفی جهت ارتقا خصوصیات ذاتی آن به کار رفته است. نشان داده شده است که آمالگام‌های بدون روی اسپریکال هنگامی که به عنوان ماده پرکننده انتهای ریشه استفاده می‌شوند، به طور قابل ملاحظه‌ای ریزنشست بیشتری از سایر فرمول‌ها دارند.آلیاژ‌های با روی و بدون روی در یک محیط خشک سیل مساوی ایجاد می‌کنند، اما آمالگام‌های حاوی روی اگر طی سخت شدن در تماس با خون یا رطوبت باشند، انبساط تأخیری می‌یابند و در نتیجه میزان سیل تحت تأثیر قرار می‌گیرد.^[۲۶]

Hardy و همکاران، توانایی سیل کردن پرفوریشن فور کا توسط MTA و One-up bond به همراه سیل ثانویه توسط fluid filtration را با روش One-up bond بررسی کردند و به این نتیجه رسیدند که در ۲۴ ساعت اول، MTA به تنها یابه طور معناداری ریزنشست بیشتری نسبت به One-up bond به تنها یابه MTA به همراه سیل ثانویه نشان داد، ولی پس از یک ماه بین این سه گروه تفاوتی وجود نداشت [۲۷]. این پژوهش، در تأیید یافته های پژوهش حاضر است که نشان داد توانایی سیل MTA و ماده باندینگ (One-up bond) تفاوت معناداری ندارد. One-up bond لایت کیور است و همراه با ژل اج کننده برای عاج و مینا ارایه شده است؛ ولی با توجه به شرایط ناحیه پرفوراسیون که امکان ایجاد یک ناحیه خشک و عاری از خون و رطوبت وجود ندارد و همچنین احتمال ایجاد درد هنگام

References

1. Alhadainy HA. Root perforations. A review of literature. *Oral Surg Oral Med Oral Pathol* 1994; 78(3):368-74.
2. Ingle JI. A standardized endodontic technique utilizing newly designed instruments and filling materials. *Oral Surg Oral Med Oral Pathol* 1961; 14:83-91.
3. Walton RE, Torabinejad M. Principles and practice of endodontics . 2nd ed. Philadelphia: W.B. Saunders Company;1995.p.625.
4. Seltzer S, Sinai I, August D. Periodontal effects of root perforations before and during endodontic procedures. *J Dent Res* 1970; 49(2):332-9.
5. Cohen S, Burns RC. Pathways of the pulp. 7th ed. St. Louis: Mosby; 1998.p.827-9.
6. Ford TR, Torabinejad M, McKendry DJ, Hong CU, Kariyawasam SP. Use of mineral trioxide aggregate for repair of furcal perforations .*Oral Surg Oral Med Oral Pathol Oral Radiol Endod* 1995; 79(6):756-63.
7. Balla R, LoMonaco CJ, Skribner J, Lin LM. Histological study of furcation perforations treated with tricalcium phosphate, hydroxylapatite, amalgam, and Life. *J Endod* 1991; 17(5):234-8.
8. Harris WE. A simplified method of treatment for endodontic perforations. *J Endod* 1976; 2(5):126-34.
9. Himel VT, Brady J, Jr., Weir J, Jr. Evaluation of repair of mechanical perforations of the pulp chamber floor using biodegradable tricalcium phosphate or calcium hydroxide. *J Endod* 1985; 11(4):161-5.
10. Frank AL, Weine FS. Non-surgical therapy for the perforative defect of internal resorption. *J Am Dent Assoc* 1973; 87(4):863-8.
11. Stromberg T, Hasselgren G, Bergstedt H. Endodontic treatment of traumatic root perforations in man. A clinical and roentgenological follow-up study. *Sven Tandlak Tidskr* 1972; 65(9):457-66.
12. Torabinejad M, Hong CU, Pitt Ford TR, Kettering JD. Cytotoxicity of four root end filling materials. *J Endod* 1995; 21(10):489-92.
13. De Deus G, Reis C, Brandao C, Fidel S, Fidel RA. The ability of Portland cement, MTA, and MTA Bio to prevent through-and-through fluid movement in repaired furcal perforations. *J Endod* 2007; 33(11):1374-7.
14. Hashem AA, Hassanien EE. ProRoot MTA, MTA-Angelus and IRM used to repair large furcation perforations: sealability study. *J Endod* 2008; 34(1):59-61.
15. Hamad HA, Tordik PA, McClanahan SB. Furcation perforation repair comparing gray and white MTA: a dye extraction study. *J Endod* 2006; 32(4):337-40.
16. Ferris DM, Baumgartner JC. Perforation repair comparing two types of mineral trioxide aggregate. *J Endod* 2004; 30(6):422-4.
17. Weldon JK, Jr., Pashley DH, Loushine RJ, Weller RN, Kimbrough WF. Sealing ability of mineral trioxide aggregate and super-EBA when used as furcation repair materials: a longitudinal study. *J Endod* 2002; 28(6):467-70.
18. Torabinejad M, Watson TF, Pitt Ford TR. Sealing ability of a mineral trioxide aggregate when used as a root end filling material. *J Endod* 1993; 19(12):591-5.
19. Torabinejad M, Higa RK, McKendry DJ, Pitt Ford TR. Dye leakage of four root end filling materials: effects of blood contamination. *J Endod* 1994; 20(4):159-63.
20. Bates CF, Carnes DL ,del Rio CE. Longitudinal sealing ability of mineral trioxide aggregate as a root-end filling material. *J Endod* 1996; 22(11):575-8.
21. Torabinejad M, Rastegar AF, Kettering JD, Pitt Ford TR. Bacterial leakage of mineral trioxide aggregate as a root-end filling material. *J Endod* 1995; 21(3):109-12.
22. Lee SJ, Monsef M, Torabinejad M. Sealing ability of a mineral trioxide aggregate for repair of lateral root perforations. *J Endod* 1993; 19(11):541-4.
23. Nakata TT, Bae KS, Baumgartner JC. Perforation repair comparing mineral trioxide aggregate and amalgam using an anaerobic bacterial leakage model. *J Endod* 1998; 24(3):184-6.
24. Ferk LS, Malcic A, Jukic S, Anic I, Segovic S, Kalenic S. Coronal microleakage of two root-end filling materials using a polymicrobial marker. *J Endod* 2008; 34(2):201-3.
25. Skoner M, Elbahr W. Microleakge in polyacid modified composite resin (Ceristore), amalgam and MTA. *J Endod* 2001; 27: 233-6.
26. Cohens BR. Pathways of the pulp.7th ed. St Louis: Mosby Co;1998.p.636.
27. Hardy I, Liewehr FR, Joyce AP, Agee K, Pashley DH. Sealing ability of One-Up Bond and MTA with and without a secondary seal as furcation perforation repair materials. *J Endod* 2004; 30(9):658-61.
28. Labbaf H, Nazari moghaddam K, Honardar K. An Invitro Study on Microleakage of Root MTA, Proroot MTA in Furcation Perforation repair of human molar teeth. *Journal of Rafsanjan University of Medical sciences* 2007; 6 (1): 61-6. [Persian]